

I-immune

Ο καθένας κάνει ό,τι τον συμφέρει, κι αυτά ξέρεις καλά πώς καταλήγουν  
Όταν είναι να πάρουν απλώνουν χέρι μα όταν είναι να δώσουν όλοι το κρύβουν  
Άπειρες σκέψεις στη γωνιά του καναπέ  
Άπειρες λέξεις στην ευθεία του κουπλέ  
Μακάρι κάποια στιγμή όλοι ν' αναρρώσουμε απ' τα πράγματα που δεν τα συζητήσα  
με ποτέ  
Εγώ μωρό μου δίνω θέληση και ελπίδες (το είδες;)  
Δίνω λογούς να ανοίγεις τις βλεφαρίδες  
Λάμπουμε στο σκοτάδι, σαν πυγολαμπίδες (a-ha)  
Στολίζουμε το σπίτι με μουσική και αντίκες (αντίκες)  
Χαμόγελα και πλάκες, μυρωδιά απ' τις θράκες (θράκες, brrrr!)  
Βρίσκω στα απλά τη χαρά  
Πόσο αληθεύει αυτό που μας πλασάρεις, παλικάρά;  
Τους λέω «ξανάρχισα δουλειά», μου λένε «πάλι καλά» (Haha)  
Παί-Παίζω για τη νίκη, δε θέλω να χάνω  
Μα αν δε σ' έχω στον αγώνα, στη νίκη τι να σε κάνω; (E;)  
«Πολύ κάλο για να είναι αληθινό» μου λένε, μπρο μου  
Μα είναι πολύ αληθινό εφόσον είναι δικό μου (Ah)

Παίζω νευρικά με το κομπολόι, κοιτάω συνεχώς το ρολόι  
Top Boy, ρε μαλάκες, Top Boy, γράφω το Πόλεμος & Ειρήνη σαν τον Τολστόι  
Δεν ακουγόταν τίποτα πριν ακουστεί ο κρότος, δεν ακουγόσασταν καλά πριν πατή  
σω στο μέτρο  
Δεν ξέρω, ρε μαλάκες, αν το 'φερα πρώτος, μα δεν έχει ξανάρθει κάτι σαν αυτό  
που φέρνω (BCC)

Έχει ζεστάνει το μπρίκι, μου 'χει σπάσει η μύτη  
Άνοιξε τις κουρτίνες να μπει ο Ήλιος στο σπίτι  
Δυνάμωσε αυτό το ραπ, βάλ' το στο τέρμα  
Άνοιξέ τα παράθυρα, άσε να κάνει ρεύμα  
Λατρεύω, τον ήχο, που κάνουνε τα ποδιά μου όταν ψεύγω από πράγματα που δεν ε  
ίναι για 'μένα  
Ο καθένας μπορεί να κάνει το κομμάτι του  
Μα δε θα ζούσα αυτά που ζω με τον καθένα  
Συνωστίζομαι με κόσμο, σ' ακουμπάω κι ηλεκτρίζομαι  
Με τόσο ετερόκλητο υλικό στιγματίζομαι  
Έμαθα να διεκδικώ, όχι να παραγκωνίζομαι (ε, τι;)  
Και δίνω πόνο κάθε μέρα που αγωνίζομαι (ε, τι;)  
Τραγουδάω για το πού κρατάει η σκούπια μου  
Κι όχι για το πού ξέχασα τα γιούπια μου  
Βάζω τις φωνές μ' αυτά που βλέπω, με πιάνει μανία  
Είναι η κραυγή του Munch από τη Νορβηγία  
Ένα σημάδι απ' το κραγιόν σου στο πουκάμισο  
Ένα κρυφό νάζι, ένα γελάκι  
Ένα ρεμπέτικο, ένα συρτάκι (έλα)  
Μισό γεμάτο ποτήρι όπως το τασάκι ('γειά μας)  
Ένα μικρό σπίτι, ένα παλατάκι (a-ha)  
Ο ήχος από το μπαγλαμαδάκι  
Μια σαλάτα, μια ράκη, ένα ταβλάκι (αίντε)  
Πόσο πλούσιος νιώθω, ρε φιλαράκι;  
Άσ' τους να λένε, αδερφέ, άσ' τους να λένε (άσ' τους να λένε!)  
Δεν ξέρουνε τι κάνουν και τι λένε (όχι)  
Χωρίζω την πόλη στα δυο σαν να 'μαι ο Μωυσής  
Από τη μια εμείς κι από την άλλη οι MC's (έλα τώρα)

Παίζω νευρικά με το κομπολόι, κοιτάω συνεχώς το ρολόι  
Top Boy, ρε μαλάκες, Top Boy, γράφω το Πόλεμος & Ειρήνη σαν τον Τολστόι  
Δεν ακουγόταν τίποτα πριν ακουστεί ο κρότος, δεν ακουγόσασταν καλά πριν πατή  
σω στο μέτρο  
Δεν ξέρω, ρε μαλάκες, αν το 'φερα πρώτος, μα δεν έχει ξανάρθει κάτι σαν αυτό  
που φέρνω (BCC)

Στον εαυτό μου λέω να μην ξεχάσω να αισθάνομαι, αγαπάω και πονάω ό,τι με θρέ  
φει  
Ζήτησα απ' τον Άι Βασίλη τον καλύτερο MC κι αυτός μου 'κανε δώρο έναν καθρέψ  
τη